

miast włoskich
w obronie pokoju

RZYM (PAP). Prezydenci miast włoskich — Genui, Turynu, Florencji, Bolonii, Wenecji, Perugii, Livorno, Pizy, Mantui, Aosty i innych wystosowali do prezydentów głównych miast: za granicą orędzie, w którym wskazując na więzy solidarności i przyjaźni, podkreślają niebezpieczeństwo nowego konfliktu światowego i groźbę broni atomowej.

Prezydenci miast włoskich podkreślają, że przyłączają się do Apelu Sztokholmskiego i do popyzycji Międzynarodowego Czerwonego Krzyża na rzecz pokoju. Wzywają prezydentów miast zagranicznych do przyłączenia swych głosów do milionów ludzi, którzy pragną pokoju, którzy nie chcą nowych ofiar i zniszczeń.

Orędzie to zostało wystosowane do prezydentów miast: Moskwy, Leningradu, Paryża, Warszawy, Łodzi, Wrocławia, Krakowa, Gdańska, Bukaresztu, Berlina, Kopenhagi, Berna, Ottawy, Nowego Jorku, Waszyngtonu i innych wielkich miast Europy, Stanów Zjednoczonych, Ameryki Południowej, Afryki i Azji.

Zasłużony awans
czołowego górnika

WAŁBRZYCH (PAP). Józef Ciszak, pierwszy górnik, który wykonał roczną normę w ciągu 80 dni roboczych — pracujący w kopalni „Bolesław Chrobry” w Wałbrzychu — został wysunięty na stanowisko nadgórnika. Zasłużony awans znakomitego przodownika pracy został zadowolonym powitany przez górników szybu „Henryk”, na którym pracuje Ciszak.

Nowy nadgórnik ma za sobą 9 lat pracy w kopalni, ponadto długoletnią praktykę минера (strzałowego) z kamieniołomów, w których pracował we Francji.

Przemówienie Moxa Reimanna

BERLIN (PAP). Przewodniczący Komunistycznej Partii Niemiec (KPD) Max Reimann wygłosił w Bochum w obecności ponad 10 tys. słuchaczy przemówienie poświęcone uchwałom „parlamentu” w Bonn, dotyczące przystąpienia Niemiec Zachodnich do tzw. „Rady Europejskiej”.

Reimann oświadczył, że decyzja reakcyjnej większości „parlamentu” zachodnio-niemieckiego w sprawie przystąpienia Trizonii do „Rady Europejskiej” jest jedną z najgrzeszniejszych w historii Niemiec. W ten sposób — powiedział Reimann — Niemcy zachodnie stać się mają piłą w rękach imperialistów amerykańskich, którzy będą mogli dzięki temu zwiększyć przygotowania wojenne. Jedynie zjednoczenie się narodu oraz jego zdecydowana walka o pokój zdolają zapobiec niebezpieczeństwu, wynikającemu ze skandalicznej uchwały „parlamentu” w Bonn. Ostrzegając przed konsekwencjami tego kroku Reimann

Młodzież
uczyć będzie analfabetów
w czasie wakacji

WARSZAWA (PAP). Młodzież ZMP-owska wystąpiła z inicjatywą Młodzieżowego Czynu Wakacyjnego, polegającego na nauczaniu w okresie wakacyjnym analfabetów. Na apel trzech członków ZMP — Janiny Jackowskiej, uczennicy gimnazjum im. Słowackiego, Ryszarda Bera — ucznia Gimnazjum im. Staszica i Henryka Jankowskiego — studenta prawa na Uniwersytecie Warszawskim setki ZMP-owców podjęło już zobowiązania nauczania w miejscowości, w której spędzać będą wakacje, czytać i pisać choćby jednego analfabeta.

Do współzawodnictwa w nauczaniu analfabetów przystępują również członkowie innych organizacji młodzieżowych oraz szkolna i akademicka młodzież niezrzeszona. Dla zwycięzców współzawodnictwa w Młodzieżowym Cynie Wakacyjnym min. Matuszewski wyznaczy specjalne nagrody.

GŁOS
WIELKOPOLSKI

Cena 5 zł

Rok VI ABC

Poznań, sobota 17 czerwca 1950 r.

Nr 165 (1904)

Młodzież całego świata jednoczy się
w walce o pokój i lepsze jutro
młodego pokolenia

WARSZAWA (PAP). W dniach od 31 maja do 5 czerwca br. obradował w Berlinie Komitet Wykonawczy Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej. Prace Komitetu Wykonawczego skupiły się na 2 zadaniach: na zadaniach organizacji młodzieżowych w walce o pokój oraz na zadaniach ŚFMD i jej organizacji członkowskich w celu wzmocnienia jedności młodzieży demokratycznej na świecie — powiedział przedstawicielowi PAP Jerzy Morawski, sekretarz ŚFMD, po swym powrocie z Berlina.

Stwierdził on, że demokratyczne organizacje młodzieżowe we wszystkich krajach znajdują się w pierwszych szeregach frontu obrońców pokoju.

Zapytany o powzięte w Berlinie uchwały, Jerzy Morawski oświadczył, iż Komitet Wykonawczy ŚFMD postanowił, że sprawa walki o pokój winna być dla wszystkich organizacji młodzieżowych w dalszym ciągu najważniejszym zadaniem i przenikać całą ich działalność. Uzyskane do tej pory rezultaty uznane za punkt wyjścia do jeszcze bardziej wzmoczonej, nieustającej kampanii w obro-

nie pokoju, zwłaszcza przez masowe zbieranie podpisów pod apelem o zakaz broni atomowej. Należy uczynić wszystko, aby składanie podpisów pod Apelem Sztokholmskim — tę potężną manifestację całej ludzkości w obronie pokoju — zamienić w drugoczną nieodwracalnie klęskę podlegających wojennych i uczynić ją grobem dla ich zbrodniczych planów. ŚFMD i wszystkie demokratyczne organizacje młodzieżowe wezmą czynny udział w przygotowaniu II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju.

Istnieją wszelkie dane po temu, aby na II Kongres Obrońców Pokoju przybyli reprezentanci co najmniej stu kilkudziesięciu milionów młodych obrońców pokoju wszystkich narodów.

W toku wielkiej kampanii w obronie pokoju wzrosły i wzmocniły się demokratyczne organizacje młodzieżowe we wszystkich krajach i znacznie rozszerzyło się ich oddziaływanie na szerokie masy młodzieży niezorganizowanej. Liczba młodzieży skupionej w szeregach ŚFMD, już obecnie zbliża się do 70 milionów.

Zadaniem demokratycznych organizacji młodzieżowych jest wyjść naprzeciw temu dążeniu, bezlitośnie demaskować wszelkich wrogów i rozbijać jedność młodzieży. Szeroko rozwijać ideę jedności młodego pokolenia pod przewodnictwem ŚFMD i podać rękę wszystkim młodym demokratom, a o jednoczyli się i organizowali do wspólnej walki o pokój, demokrację i lepsze jutro młodego pokolenia.

Berlińska sesja KW ŚFMD będzie miała duże znaczenie

Obrazy etnografów polskich
w Poznaniu

Przed wielkim Kongresem Nauki Polskiej zjechali się wczoraj do Poznania etnografowie nasi z całego kraju, aby przeanalizować dotychczasowy stan polskiej nauki ludoznawczej i wytknąć drogi rozwoju w związku z planem 6-letnim i przebudową życia kulturalnego w Polsce.

Obradom przewodniczył prof. dr E. Frankowski, wiceprezes Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego, które w roku bieżącym obchodzi 25-lecie swego istnienia. Zjazd potrwa trzy dni. Pierwszy dzień obrad poświęcony był sprawom organizacyjnym PTL: wyborowi nowego zarządu. Jak dalece aktualna jest potrzeba przestawienia ludoznawstwa polskiego na nowe drogi Polskiej Ludowej, świadczy fakt, że prof. dr L. Halban, składając sprawozdanie z działalności PTL w roku 1949—1950, ujął je programowo

dla dalszego rozwoju demokratycznego ruchu młodzieży na świecie.

Jerzy Morawski przypomniał, że sesja Komitetu Wykonawczego odbywała się bezpośrednio po zakończeniu wielkiego zlotu 700 000 młodych obrońców pokoju z Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz z Niemiec Zachodnich. Ten wielki zlot demokratycznej młodzieży niemieckiej z niezwykłą mocą wykazał niepoważny wzrost sił demokratycznych i pokojowych na terenie Niemiec i jeszcze bardziej umocnił wiarę w niezwykłą potęgę i przewagę światowego obozu pokoju nad obozem imperialistycznych podlegaczy wojennych. Zlot berliński wykazał, że postępową młodzież świata w swojej walce o pokój i przyjaźń między narodami — posiada obecnie wiernego i silnego sojusznika w wolnej młodzieży niemieckiej.

Naród polski i niemiecki
kroczą wspólną drogą
POKOJU, DEMOKRACJI I POSTĘPU

MOSKWA (PAP). Omawiając zawarte ostatnio w Warszawie układy między Rzeczpospolitą Polską a Niemiecką Republiką Demokratyczną czasopismo „Nowoje Wremia” stwierdza, że koła demokratyczne wszystkich krajów oceniają te układy jako wydarzenie, którego znaczenie wykracza daleko poza ramy interesów obu krajów.

„Opinia demokratyczna zarówno w Polsce jak i w Niemczech — pisze m. in. „Nowoje Wremia” — ocenia układy jako historyczny krok w stosunkach między narodem polskim i niemieckim, krok świadczący o szczerym dążeniu do uregulowania sprawy w ten sposób, aby granica polsko-niemiecka nigdy już nie była przedmiotem konfliktu.

Natomiast układy te wywołały w obozie podlegaczy wojennych wybuch bezsilnej wściekłości. Koła rządzące Londynu i Waszyngtonu, jak również ich satelici z Bonn belkoczą z nienawiścią o „nieuznaniu” przez nich granicy na Odrze i Nysie. Prasa monopolu pieni się ze złości, usiłując do-

11 pracowników „Ursusa” członków ZS „Stal” wyruszyło na wodnych rowerach i pływakach w Warszawie 15 bm. Wisłą do Gdyni na uroczystość Święta Morza. — Na zdjęciu — moment wyruszenia w drogę
Fot. Ag. II. „AP”

Międzyministerialny
kurs szkoleniowy dla robotników
w POZNANIU

Jednym z głównych założeń planu 6-letniego jest przekształcenie oblicza społeczno-gospodarczego kraju. Rozrastający się stale przemysł potrzebuje wciąż nowych kadr na stanowiska kierownicze. Sprawa ta omówiona wyczerpująco na IV Plenum przez przewodniczącego KC PZPR — Bolesława Bierutę, stała się zagadnieniem, którym żyje całe społeczeństwo. Odczuwamy w dalszym ciągu brak kadr spośród klasy robotniczej, która jest podstawową częścią narodu. Brak te zostają jednak usunięte poprzez realizację postulatów wysuniętych przez najwyższe czynniki partyjne i państwowe.

Dowodem troski Państwa o dobór kadr jest zorganizowanie w Poznaniu 6-miesięcznego Międzyministerialnego Kursu Szkoleniowego dla robotników, wysuniętych do objęcia stanowisk inspektorów kontroli Ministerstw: Przemysłu Ciężkiego, Lekkiego i Górnictwa, Program kursu, w którym uczestniczy ponad 200 osób z całej

Polski, w tym 10 procent kobiet, obejmuje obok przedmiotów fachowych jak organizacji pracy biurowej, planowania, kalkulacji, zagadnień prawnych, również naukę ekonomii politycznej i marksizmu-leninizmu.

Na inaugurację kursu przybył do Zakładów Przemysłu Metalowego im. J. Stalina minister przemysłu lekkiego Stawiński w towarzystwie przedstawicieli KW PZPR, dyrektorów departamentów kontroli trzech zainteresowanych ministerstw oraz naczelnego inspektora kontroli Zjednoczenia Taboru, Sprzętu Kolejowego i Rzecznego — J. Boszko.

Wykład inauguracyjny na temat znaczenia uchwały IV Plenum KC PZPR dla wzrostu fachowych kadr w gospodarce przemysłowej naszego kraju wygłosił przedstawiciel KW PZPR — Kujawa.

Następnie przemawiał minister Stawiński, który zobowiązał założenia planu 6-letniego i związaną z nim potrzebę takiego szkolenia kadr. (wm)

wieść, że układy warszawskie są „nieprawomocne”.

Ale stanowi to jedynie potwierdzenie siły i znaczenia polsko-niemieckich układów. Siła ta polega na tym, że za układami stoi wola dwóch narodów głęboko zainteresowanych w utrzymaniu pokoju.

W toku rokowań Niemiecka Republika Demokratyczna dowiodła, że przywiązuje ogromne znaczenie do przyjaznych stosunków z Polską, od której przez całe wieki dzieliły Niemcy wrogość, konflikty i wojny.

Szerokie rzesze społeczeństwa zarówno polskiego jak niemieckiego — pisze dalej „Nowoje Wremia” — powitały radośnie zawarcie układów warszawskich, oceniając je jako podstawę dalszego rozwoju pokojowych dobrosąsiedzkich stosunków między obu krajami, jako dowód wzajemnego zaufania oraz jako podstawę ścisłej współpracy politycznej, gospodarczej, naukowo-technicznej i kulturalnej, co przyczyni się do wzrostu dobrobytu obu narodów i do utrwalenia pokoju w Europie.

Nawiązanie przyjaznych stosunków między Polską a Niemcami Demokratycznymi stało się możliwe w wyniku prowadzonej przez Związek Radziecki konsekwentnej i zawsze wierniej swoim zasadom dalekowszocznym polityki popierania i mobilizowania demokratycznych sił narodu niemieckiego, polityki, mającej na celu utrwalenie historycznego zwycięstwa nad hitleryzmem i rozwój Niemiec Demokratycznych.

Należy stwierdzić, że od pierwszej chwili swego powstania Niemiecka Republika Demokratyczna stoi na stanowisku rozwoju przyjaznych i pokojowych stosunków z narodami Europy i całego świata. Wychoząc z tego założenia prowadzi ona politykę zacieśniania stosunków przyjaźni ze swym polskim sąsiadem.

Wraz z wszystkimi miłującymi pokój narodami oba kraje kroczą obecnie wspólną drogą, drogą pokoju, demokracji i postępu. Łącząc te narody przyjaźni i współpraca, zawarte między nimi doniosłe układy, to nowy dowód wzmocnienia potęgi obozu pokoju i demokracji — pisze w zakończeniu „Nowoje Wremia”. Przygotowujący nową wojnę obóz imperialistów sam ocenił te układy jako cios, godzący w jego zbrodnicze zamysły.

Narada
korespondentów
„Głosu Wielkopolskiego”
w Gnieźnie

odbędzie się w niedzielę, dnia 18 bm, w świetlicy Szkoły Tow. Przyjaciół Dzieci, przy ul. Chrobrego nr 12. W naradzie wezmą udział korespondenci „Głosu” z powiatów: Gniezno, Mogilno, Żnin, Inowrocław, Konin, Koło, Września, Wągrowiec, Chodzież, Oborniki, Szamotuły, Nowy Tomyśl, Czarnków i Międzybóże. Przedmiotem obrad będzie sprawozdanie z I Krajowego Zlotu Korespondentów Robotniczo-Chłopskich w Warszawie oraz aktualne problemy wymienionych wyżej miast i powiatów.

odzwierciedla pokojową politykę państwa radzieckiego

Z obrad Rady Najwyższej ZSRR

MOSKWA (PAP). Na śródomowym posiedzeniu Rady Narodowości zatwierdzone zostało sprawozdanie Komisji Mandatowej, złożone przez przewodniczącego komisji — deputowanego Kebina.

Komisja stwierdziła, że wybory we wszystkich 638 okręgach wyborczych odbyły się zgodnie z przepisami konstytucji i ordynacji wyborczej do Rady Najwyższej ZSRR i że żadne skargi, kwestionujące ważność wyborów, nie wpłynęły.

Przewodniczący Komisji Mandatowej podał m. in., że do Rady Narodowości wybrano 148 kobiet, co stanowi 23 procent ogólnej liczby wszystkich deputowanych do Rady Narodowości. Wśród deputowanych znajduje się 180 robotników, 146 chłopów oraz ponad 100 przedstawicieli nauki, kultury i sztuki wszystkich narodowości ZSRR.

Komisja budżetowa wypowiedziała się za zatwierdzeniem budżetu państwowego ZSRR na rok 1950 w wysokości zaproponowanej przez rząd, z poprawką przewidującą zwiększenie dochodów o 1125 milionów rubli w rezultacie wzrostu wpływów z podatku obrotowego i dochodowego.

W debacie nad sprawozdaniem o państwowym budżecie ZSRR na rok 1950 jako pierwszy zabrał głos przewodniczący Rady Ministrów Federacji Rosyjskiej — Czernousow, który podkreślił, że pomyślny rozwój gospodarki narodowej Związku Radzieckiego znajduje wyraz również w budżecie Federacji Rosyjskiej. W roku 1949 budżet republiki był przeszło dwa razy większy od budżetu przedwojennego.

Nasze sukcesy i sukcesy naszych przyjaciół w krajach demokracji ludowej — stwierdza deputowany Rud (Moldawska SRR) — wywołują wściekłość w świecie kapitalistycznym. Monopolści usiłują zdławić wzrastające i potężniejące siły pokoju, demokracji i socjalizmu. Pragną oni rozpaść nową wojnę światową. Jednakże pokojowa polityka rządu radzieckiego niweczy szaleńcze plany kapitalistycznych spiskowców.

Naród radziecki, kierowany przez Partię Bolszewików, bacznie śledzi knowania podżegaczy wojennych. Swą ofiarną walką o zwycięstwo komunizmu o pokój i współpracę między narodami, Związek Radziecki przyczynia się do dalszego zjednoczenia sił potężnego obozu bojowników o pokój.

W środę wieczorem odbyło się również posiedzenie Rady Związku, na którym obecni byli: Mołotow, Malenkow, Beria, Woroszyłow, Kaganowicz, Andrejew, Chruszczew, Szernik, Susłow i Ponomarenko, powitani burzliwymi oklaskami.

Przewodniczący komisji budżetowej — Kornilow w referacie komisji stwierdził, że budżet państwowy ZSRR na r. 1950 jest świadectwem olbrzymich sukcesów narodu radzieckiego w dziedzinie budownictwa socjalistycznego. Sukcesy te są wymownym dowodem nieprzebranych, twórczych sił narodu radzieckiego i wyższości ustroju socjalistycznego nad ustrojem kapitalistycznym. W krajach kapitalistycznych coraz wyraźniej pojawiają się oznaki kryzysu gospodarczego, kurczy się produkcja przemysłowa, wzrasta nędza i bezrobocie, systematycznie spada realna wartość płac robotniczych. W Związku Radzieckim natomiast widoczny jest stały rozwój gospodarki narodowej i konsekwentny wzrost stopy życiowej ludności.

W dyskusji zabrał jako pierwszy głos przewodniczący Rady

Ministrów Białorusi — deputowany Kleszczew, który stwierdził, że budżet na rok 1950 odzwierciedla żywotnym interesom rozwoju gospodarczego i kulturalnego wielonarodowego Związku Radzieckiego i jest najlepszym wyrazem realizacji leni-

nowsko-stalinowskiej polityki narodowościowej.

Deputowany Karapetian (Armenia) podkreślił, że budżet państwowy ZSRR odzwierciedla pokojową politykę państwa radzieckiego oraz dążenie wielomilionowego narodu radzieckiego do pokojowej, twórczej pracy. Rozpatrywany projekt budżetu państwowego w całej pełni uwzględnia dalszy rozwój gospodarki i kultury republik

związkowych i autonomicznych

Deputowany Rumiancew (Moskwa) stwierdza, że każda cyfra budżetu państwowego ZSRR dowodzi, iż myśli narodu radzieckiego zajęte są zagadnieniami pokojowego rozwoju swego państwa. Dlatego też — zaznacza mówca — projekt budżetu cieszy się jednomyślnym poparciem deputowanych Rady Najwyższej i budzi w nich uczucie uzasadnionej dumy.

Histeryczne wypady rewizjonistyczne reakcyjnej prasy zachodniej

w związku z zawarciem układów polsko-niemieckich

GENEWA (PAP). Prasa reakcyjna na zachodzie zamieszcza w dalszym ciągu artykuły i notatki, w których usiłuje dodać otuchy rewizjonistycznym elementom w Niemczech Zachodnich w ich nagonce antypolskiej.

Z Nowego Jorku donoszą, że dziennik „New York Herald Tribune” odczuł fakt podpisania układów polsko-niemieckich jako dotkliwy cios, wymierzony w podżegaczy wojennych. Dziennik ten z zadowoleniem stwierdza, że rzecznik Departamentu Stanu wystąpił przeciwko granicy na Odrze i Nysie niezwłocznie po ogłoszeniu układów polsko-niemieckich. „Rząd USA — stwierdza „New York Herald Tribune” — nigdy w przeszłości nie uznał granicy na Odrze i Nysie jako ostatecznej wschodniej granicy Niemiec. Rząd USA nie uznaje również obecnego kroku rządu polskiego i Niemieckiej Republiki Demokratycznej”.

Dziennik przypomina równocześnie osławione wystąpienie szluga i sekretarza stanu Byrnesa, który w roku 1946 zakwestionował granicę na Odrze i Nysie. „New York Herald Tribune” cytuje również antypolskie oświadczenie Marshalla, który w roku 1947 usiłował uzasadnić projekt rewizji granicy polsko-niemieckiej.

„New York Times” zamieścił artykuł pełen histerycznych wypadów rewizjonistycznych. Dziennik judzi otwarcie rewizjonistów niemieckich przeciwko światowemu obozowi pokoju i domaga się, by państwa zachodnie „z należytą siłą” oznajmiły, że przeciwstawiają się granicy na Odrze i Nysie.

Z Londynu donoszą, że również reakcyjne dzienniki angielskie przyjęły układy polsko-niemieckie z niezadowoleniem i zapępowaniem. „Times” pisze, że mocarstwa zachodnie

nadal „uważają granicę polsko-niemiecką za tymczasową”.

Dziennik „Yorkshire Post” i „Manchester Guardian” omawiając układy polsko-niemieckie, nie kryją swego niezadowolenia z powodu wzrostu prestiżu Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz rozwoju ruchu pokoju w Niemczech. Dzienniki te w długich wywodach zastanawiają się, w jaki sposób wzmoć działalność rewizjonistów niemieckich i jak wprzegnąć ich do atlantyckich planów agresywnych.

Z Paryża donoszą, że dziennik prawicowy „Aurore” podaje, iż wiadomość o układach polsko-niemieckich podzieliła w Niemczech Zachodnich „jak bomba atomowa”. Dziennik ten wzywa do utrwalenia rozbitcia Niemiec i do odroczenia na czas nieograniczony sprawy zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami.

Z Rzymu donoszą, że amerykańskie koła imperialistyczne

które są motorem nagonki antypolskiej, zmobilizowały również prowatykańską prasę katolicką do tej akcji. Organ akcji katolickiej w Rzymie „Quotidiano” zamieścił artykuł, w którym używa argumentów imperialistów amerykańskich i rewizjonistów niemieckich.

Antypokojowe stanowisko Watykanu i jego agentur w różnych krajach

Prasa światowa podaje liczne przykłady antypokojowego stanowiska Watykanu i jego ekspozytur w różnych krajach. Ruch w obronie pokoju jest brutalnie prześladowany, a jego zwolennicy są przedmiotem najstraszniejszych represji w krajach, w których rządzą partie chadeckie, będące agenturą Watykanu. Dzienniki podkreślają, że antypokojowa kampania Watykanu jest wyrazem ścisłej współpracy i podporządkowania się Stolicy Apostolskiej amerykańskim podżegaczom wojennym.

MOSKWA (PAP). Warszawski korespondent „Pravdy”, Makarenko, omawiając sukces kampanii zbierania podpisów pod Apelem Sztokholmskim w Polsce, zwraca uwagę na stanowisko zajęte w tej

kwestii przez kler katolicki. Stwierdza, że w szeregach bojowników o pokój wraz z całym narodem kroczyła większa część księży katolickich, którzy nie tylko podpisali Apel, lecz również brali w wielu powia-

tach aktywny udział w zbieraniu podpisów i weszli w skład Komitetów Obróńców Pokoju, korespondent podkreśla, że inne stanowisko zajęła w tej sprawie hierarchia Kościoła katolickiego. Episkopat katolicki w Polsce — pisze korespondent — kategorycznie odmówił podpisania Apelu Sztokholmskiego. Dostojnicy Kościoła katolickiego nie liczą się z punktem 9 porozumienia, podpisanego 14 kwietnia br. między przedstawicielami Rządu R. P. a Episkopatem, przewidującym obowiązek Episkopatu popierania wszelkich wysiłków, zmierzających do zachowania pokoju.

Korespondent stwierdza, że „przykład w uchyłaniu się od podpisania Apelu Sztokholmskiego dali biskupi-kolaboranci, którzy aktywnie współpracowali z hitlerowcami.

Korespondent podkreśla, że biskup przemyski Barda oraz arcybiskup poznański Dymek w ogóle nie dopuścili do siebie „trójek”, zbierających podpisy, prowadząc z nimi rozmowę za pośrednictwem sekretarza. „Okoliczności te — stwierdza korespondent — należy podkreślić z uwagi na to, że postępowali w ten sposób wszyscy bez wyjątku wyżsi dostojnicy Kościoła katolickiego. Odnosi się wrażenie, że działali oni w myśl jednego, z góry uzgodnionego planu”.

Korespondent przytacza również wypowiedź kardynała Sapiehy, który odmówił podpisania Apelu pod pretekstem, że w porozumieniu między przedstawicielami Rządu a Episkopatem wszystko już zostało powiedziane w sprawie walki o pokój, oraz oświadczenie prymasa Wyszyńskiego, który za pośrednictwem swego sekretarza stwierdził, że podpisywanie Apelu Sztokholmskiego nie wchodzi w zakres zadań głowy Kościoła.

WIEDEŃ (PAP). Postępowa prasa austriacka z oburzeniem potępia decyzję rządu austriackiego, który nie tylko odmówił poparcia Apelu Sztokholmskiego, lecz również wydał oficjalne zarządzenia przeciwko akcji zbierania podpisów. Prasa przypomina, że kanclerz Figl, który jest członkiem ludowej partii katolickiej, bawił przed powzięciem tej decyzji w Rzymie i był przyjęty na audiencję przez papieża.

NOWY JORK (PAP). — Dzienniki powtórzyły za „New York Times” wiadomość, stwierdzającą: „Ze źródeł watykańskich donoszą, że papież wyraźnie podkreślił, że popiera amerykańską politykę w Europie.”

Naród chiński skupia swe siły nad ugruntowaniem pokoju i demokracji w kraju

Przemówienie Mao Tse-Tunga

PEKIN (PAP). Jak donosi Agencja Nowych Chin, przewodniczący KC Komunistycznej Partii Chin — Mao Tse-Tung wygłosił na III Plenum KC Partii referat pt. „Walka o grundowną poprawę sytuacji finansowej i gospodarczej kraju”.

W pierwszej części swego referatu, poświęconej ocenie sytuacji międzynarodowej przy redukcji wydatków organów państwowych. W dziedzinie bezpieczeństwa wysuwa się zadanie likwidacji 400 tysięcy bandytów w niedawno stosunkowo wyzwolonych okręgach, liczących około 310 milionów mieszkańców.

Najbliższe zadania, wokół których winny zjednoczyć się partia i cały lud chiński, są następujące:

1 Stopniowe i zorganizowane przeprowadzenie reformy rolnej. Na kontynencie w zasadzie wojna skończyła się i obecna sytuacja różni się zasadniczo od sytuacji, która istniała w latach 1946/1948, gdy armia ludowo-wyzwoleńcza walczyła na śmierć i życie z reakcjoniastami kuomintangowskimi i wynik tej walki nie był jeszcze przesądzony. Obecnie rząd może pomóc biednym chłopom w rozwiązywaniu ich trudności przy pomocy pożyczek, które wyrównują niekorzystną ich sytuację, polegającą na tym, iż mają oni mniej ziemi.

2 Umocnienie jednolitej kontroli i kierownictwa w dziedzinie finansów i gospodarki, utrwalenia równowagi między dochodami i wydatkami, stabilizacja cen. Należy przebudować odpowiednio istniejącą przemysł i handel oraz uregulować stosunki między państwowym i prywatnym sektorem gospodarczym.

3 W bież. roku armia winna zdemobilizować część swych wojsk, zachowując główną siłę, niezbędną dla wyzwolenia Formozy i Tybetu, wzmocnienia obrony narodowej i zdławienia kontrewolucji.

4 Systematyczne i gruntowne przeprowadzenie reformy nauczania, w której to dziedzinie nie wolno zwlekać, ale nie wolno również pośpiesznie przeprowadzać nieprzemysłowanych posunięć.

5 Pomoc w otrzymywaniu pracy dla bezrobotnych i pomoc dla ludzi, którzy ucierpieli w wyniku klęsk żywiołowych.

6 Jednoczenie się z demokratami różnych kół, przezwyciężenie wszelkich tendencji do separowania się od nich, z tym jednak, że niedopuszczalne są niezgodne z zasadami ustępstwa w działalności jednolitego frontu.

7 Likwidacja wszelkiego rodzaju bandytów, szpiegów i innych kontrewolucjonistów.

3 W bież. roku armia winna zdemobilizować część swych wojsk, zachowując główną siłę, niezbędną dla wyzwolenia Formozy i Tybetu, wzmocnienia obrony narodowej i zdławienia kontrewolucji.

4 Systematyczne i gruntowne przeprowadzenie reformy nauczania, w której to dziedzinie nie wolno zwlekać, ale nie wolno również pośpiesznie przeprowadzać nieprzemysłowanych posunięć.

5 Pomoc w otrzymywaniu pracy dla bezrobotnych i pomoc dla ludzi, którzy ucierpieli w wyniku klęsk żywiołowych.

6 Jednoczenie się z demokratami różnych kół, przezwyciężenie wszelkich tendencji do separowania się od nich, z tym jednak, że niedopuszczalne są niezgodne z zasadami ustępstwa w działalności jednolitego frontu.

7 Likwidacja wszelkiego rodzaju bandytów, szpiegów i innych kontrewolucjonistów.

Pomysł kowala przyniósł 4 miliony zł oszczędności

KRAKÓW (PAP). Wśród racjonalizatorów województwa krakowskiego wysunął się na czoło kowal z warsztatów PKP Michał Lalik. Kilka jego usprawnień, m. in. przyrząd do wykonywania śrub ściągowych do kotła oraz specjalne nożyce do wycinania przewiertników przyniosły zakładowi pracy około 4 miliony zł oszczędności.

